

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)										
Podstawy pedagogiki										
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:			Instytut Pedagogiki i Psychologii							
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:			Psychologia, pięcioletnie jednolite studia magisterskie							
Profil kształcenia:			Praktyczny							
Nazwa specjalności:			-							
Rodzaj modułu kształcenia:			Podstawowy							
Rok / Semestr:			1/1							
Osoba koordynująca przedmiot:			Dr Jadwiga Serkowska-Mąka							
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):			Wstępna/podstawowa wynikająca z kierunku studiów							
II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN										
	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Konsultacje	Egzamin/zaliczenie	Suma godzin
Studia stacjonarne	16								Z-O	16
Studia niestacjonarne	16								Z-O	16
III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH										
Formy zajęć			Metody dydaktyczne							
Wykład			Wykład zakładający hipotetyczno-dedukcyjne myślenie studenta, metody problemowe, praca z literaturą.							
Udział w zajęciach dydaktycznych (ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) ¹										
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY KSZTAŁCENIA Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KSZTAŁCENIA DLA KIERUNKU I OBSZARÓW										
Lp.	Opis przedmiotowych efektów kształcenia								Odniesienie do efektu kierunkowego	
Wiedza:										
1.	Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.								K_W01 P7S_WG	
2.	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych, biologicznych, psychologicznych i medycznych podstaw zachowań człowieka; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii								K_W03 P7S_WG	
3.	Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji psychologicznych, obejmującą terminologię, teorie i metodykę								K_W04 P7S_WG	
Umiejętności:										
1.	Potrafi rozumować i wyprowadzać wnioski zgodnie z zasadami logiki, przedstawiać swoje poglądy używając adekwatnej								K_U01	

¹ Właściwe podkreślić

	terminologii właściwej dla kierunku studiów. Potrafi dostrzegać błędy w rozumowaniu innych osób.	P7S_UW
2.	Potrafi przedstawić genezę pojęć i paradygmatów psychologicznych, odnosząc ją do historii psychologii i innych nauk. Potrafi przedstawić historyczne koncepcje psychologiczne i ich kontekst społeczno-kulturowy oraz odnieść je do obecnego stanu wiedzy.	K_U03 P7S_UW
3.	Potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł. Potrafi korzystać z baz danych literatury naukowej oraz czytać ze zrozumieniem teksty naukowe w zakresie różnych specjalności psychologicznych. Na podstawie zebranych informacji potrafi sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych.	K_U04 P7S_UW
Kompetencje społeczne:		
1.	Ma świadomość własnych ograniczeń oraz granic kompetencji zawodowych. Jest otwarty na konsultację z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin. Ma gotowość do korzystania z superwizji. Rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.	K_K03 P7S_KK
2.	Docenia znaczenie nauk psychologicznych i pedagogicznych dla rozwoju jednostki i więzi społecznych. Ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny. Ma poczucie tożsamości zawodowej. Docenia rolę pracy naukowo-badawczej w dziedzinie psychologii.	K_K04 P7S_KK
3.	Podając dyskusję posługuje się argumentami merytorycznymi, oceny przedstawia w sposób wyważony, a do wypowiedzi innych osób odnosi się z szacunkiem i uwagą.	K_K06 P7S_KK
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów kształcenia
1.	1 Przedmiot i zadania pedagogiki ogólnej. Bliskość znaczenia terminów: edukacja, wychowanie i kształcenie. Struktura systemu pojęć pedagogicznych. a. Twórcze myślenie i uczenie się oraz rodzaje uczenia. b. Teorie uczenia się: motywacja, zrozumienie, poznanie, przechowanie.	K_W01 K_U03 K_K04
2.	Subdyscypliny pedagogiczne – działy pedagogiki według następujących kryteriów: kryterium celów działalności edukacyjnej.: teoria wychowania, teoria wychowania estetycznego, teoria wychowania fizycznego, dydaktyka, dydaktyki przedmiotowe; a. Kryterium rozwojowe-etapy rozwoju człowieka: pedagogika prenatalna, pedagogika przedszkolna, pedagogika wczesnoszkolna, pedagogika szkolna, andragogika / gerontologia. b. Kryterium dewiacji i defektów rozwojowych: zaburzenia rozwoju uczniów w celu usprawnienia ich funkcjonowania. Pedagogika specjalna, równocześnie problem specjalnych uzdolnień jak i problem deficytów: pedagogika rewalidacyjna,	K_W01 K_U03 K_K06

	oligofrenopedagogika, tyflopädagogika, surdopedagogika i resocjalizacja. c. Kryterium dziedziny działalności ludzkiej-rodzaje: pedagogika opiekuńcza, pedagogika wychowawcza, pedagogika pracy socjalnej, pedagogika czasu wolnego; d. Kryterium instytucjonalne-badanie działalności edukacyjnej przez instytucje: pedagogika szkoły, pedagogika przedszkolna	
3.	Status metodologiczny pedagogiki. Przedmiot i związki pedagogiki z gałęziami psychologii oraz innymi dziedzinami nauk o człowieku. Nauki: filozofia, prawo, socjologia, ekonomia, antropologia kulturowa, sztuka a ich powiązanie z pedagogiką. Metodologia badań w naukach pedagogicznych.	K_W03 K_U01 K_K06
4.	Wychowanie w starożytnej Sparcie, w starożytnych Atenach i w starożytnym Rzymie.	K_W01 K_U04 K_K06
5.	Pedagogika kultury a filozofia wychowania. Pedagogika naturalistyczna, cele i zadania. Dylematy pedagogiczne Jeana Jacques Rousseau.	K_W03 K_U04 K_K06
6.	Teoria wychowania według Bogdana Suchodolskiego. Pedagogika Janusza Korczaka – wydobywanie indywidualności.	K_W03 K_U04 K_K06
Lp.	Udział w zajęciach dydaktycznych (ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria)²	Odniesienie do przedmiotowych efektów kształcenia

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Efekty kształcenia /EK/	Metoda weryfikacji	Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EK
	Wiedza:	
K_W01 P7S_WG	w pogłębionym stopniu charakter, miejsce i znaczenie nauk społecznych w systemie nauk oraz ich relacje do innych nauk	Wykład
K_W03 P7S_WG	W pogłębionym stopniu cechy człowieka jako twórcy kultury i podmiotu konstytuującego struktury społeczne oraz zasady ich funkcjonowania	Wykład
K_W04 P7S_WG	w pogłębionym stopniu charakter, miejsce i znaczenie nauk społecznych w systemie nauk oraz	Wykład

	ich relacje do innych nauk			
	Umiejętności:			
K_U01 P7S_UW	identyfikować, interpretować i wyjaśniać złożone zjawiska i procesy społeczne oraz relacje między nimi z wykorzystaniem wiedzy z dyscyplin naukowych właściwych dla kierunku studiów	Wykład		
K_U03 P7S_UW	identyfikować, interpretować i wyjaśniać złożone zjawiska i procesy społeczne oraz relacje między nimi z wykorzystaniem wiedzy z dyscyplin naukowych właściwych dla kierunku studiów	Wykład		
K_U04 P7S_UW	prognozować i modelować złożone procesy społeczne oraz ich praktyczne skutki z wykorzystaniem zaawansowanych metod i narzędzi dyscyplin naukowych właściwych dla kierunku studiów	Wykład		
	Kompetencje społeczne:			
K_K03 P7S_KK	zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	Wykład		
K_K04 P7S_KK	okazywania dbałości o prestiż związany z wykonywaniem zawodu i właściwie pojętą solidarność zawodową	Wykład		
K_K06 P7S_KK	formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej	Wykład		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA				
Efekty kształcenia	Ocena niedostateczna Student nie zna i nie rozumie/nie potrafi/nie jest gotów:	Zakres ocen 3,0-3,5 Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	Zakres ocen 4,0-4,5 Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:	Ocena bardzo dobra Student zna i rozumie /potrafi/jest gotów:
Określone dla modułu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji.	Student uzyskuje poniżej 50% max liczby punktów dla danego efektu	Student uzyskuje od 50-59%max liczby punktów dla danego efektu przy ocenie 3 zaś przy ocenie 3, 5 uzyskuje 60-69%max	Student uzyskuje od 70-79%max liczby punktów dla danego efektu dla oceny 4,0 zaś dla 4,5max liczba punktów 80-89% dla	Student uzyskuje powyżej 89% max liczby punktów dla danego efektu.

		liczby punktów dla danego efektu.	danego efektu
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS			
Rodzaj aktywności ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
Udział w zajęciach dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	16	16	
Egzamin/zaliczenie	1	1	
Udział w konsultacjach	4	4	
Projekt / esej	13	13	
Samodzielne przygotowanie się do zajęć dydaktycznych	20	20	
Przygotowanie się do zaliczenia zajęć dydaktycznych	30	30	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin/ECTS	100	100	
Obciążenie studenta w ramach zajęć w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem	16	16	
Obciążenie studenta w ramach zajęć o charakterze praktycznym	0	0	
Obciążenie studenta w ramach zajęć związanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym	0	0	
IX. CECHY WYZNACZAJĄCE AUTORSKI CHARAKTER DZIEŁA W ROZUMIENIU USTAWY Z DNIA 4 LUTEGO 1994 R. O PRAWIE AUTORSKIM I PRAWACH POKREWNYCH (t.j. Dz. U. Z 2017 R. POZ. 880, 1089, Z 2018 R. POZ. 650). DOTYCZY PROFESORÓW, DOKTORÓW HABILITOWANYCH I DOKTORÓW. W TYM PUNKCIE NALEŻY WSKAZAĆ MIĘDZY INNYMI PREZENTACJE KOMPUTEROWE (RYSUNKI, SCHEMATY WŁASNEJ KONSTRUKCJI, TABELI, ITP.), AUTORSKIE NARZĘDZIA BADAWCZE I MATERIAŁY DYDAKTYCZNE, WYKAZ PUBLIKACJI WŁASNYCH, KTÓRE ZOSTAŁY WYKORZYSTANE DO OPRACOWANIA TREŚCI PRZEDMIOTOWYCH. Prezentacje multimedialne przy pomocy programu Power Point. W trakcie prezentacji slajdowej stosuje się treści wynikające z analiz własnych, które powstają w trakcie badań własnych problematyki związanych ze zjawiskami społecznymi i wartościami kulturowymi występujących w społeczeństwie a dotyczących wychowania czy międzykulturowości grup społecznych, migracji itp. Prezentacje zawierają autorskie treści, analizy, wykresy czy tabele. Prezentacje komputerowe zawierają też bardzo cenne treści wielu badaczy z dziedziny pedagogiki i subdyscyplin naukowych, z których trudno by było zrezygnować dla dobra nauki, jaką jest Pedagogika.			
X. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE			
Literatura podstawowa przedmiotu:			
1. Pedagogika, podręcznik akademicki cz. 1 i 2, red. Kwieciński Z., Śliwerski B., PWN, Warszawa 2004.			
2. Rozwój pedagogiki ogólnej. Inspiracje i ograniczenia kulturowe oraz poznawcze, red. A. Bogaj, IBE Warszawa-Kielce 2001.			
3. Wstęp do ogólnej metodologii badań w naukach pedagogicznych, t.1: Status metodologiczny nauk Pedagogicznych, red. J.Gnitecki, UAM, Poznań 2006.			
4. Współczesne teorie i nurty wychowania. Śliwerski B. Kraków, Impuls 2001			
Literatura uzupełniająca przedmiotu:			
1. Pedagogika we współczesnym dyskursie humanistycznym, red. T. Lewowicki, Impuls, Warszawa-Kraków 2004			
2. Podstawowe pojęcia pedagogiczne. Agresja-interdyscyplinarność, red. D. Lenzen, Berlin-Szczecin 2003			
3. Wychowanie, Pojęcia. Procesy. Konteksty. Interdyscyplinarne ujęcie, t.I, red. M. Dudzikowa, M.			

Czerepaniak-Walczak, GWP Gdańsk 2007.

Inne materiały dydaktyczne: Literatura przedmiotowa, foliogramy, kserokopie.